

[Helle Degn]

Vi mener som sagt også, det er vigtigt at have unge og handicappede med i kommissionsarbejdet.

Hvad angår den nydannelse, at dette arbejde tænkes at foregå i folketingsregie, er det ganske rigtigt, at det nemmeste er at sige: lad os ikke prøve noget nyt, lad os gøre, som vi altid har gjort: vi sætter ræven til at vogte gæssene. Men det er måske ikke det klogeste og specielt ikke her over for de store nye udfordringer, som den nye teknologi giver os. Vi har også set, at nogle af folketingets øvrige udvalgs medlemmer er inde i de samme overvejelser, nemlig om vurderinger af problemer af den dimension, vi står over for her, ikke bør placeres i en mere neutral regie, end vi får mulighed for i denne sektor, hvor sundhedsstyrelsen spiller mange roller.

I USA har kongressen over en 10-årig periode kørt et arbejde, der ligner det, vi foreslår her. Så længe kan vi i Danmark ikke vente; det er jeg ganske enig i. Vi foreslår, at nogle mennesker får mulighed for over en 3-3½ års periode at skabe sammenhæng i den lovgivning, vi skal have. Men jeg er på samme tid enig med hr. Lenger og fru Alice Faber i, at vi ikke i hele perioden kan udskyde nødvendig lovgivning, og derfor må vi selvfølgelig stille krav til det udvalgsarbejde om en afslutning hurtigst muligt af de opgaver, som kan afgrænses, og hvor kommissionen eller udvalget finder en regelregulering eller lovgivning påkrævet.

Jeg forstår faktisk ikke indenrigsministerens argumentation, når det siges, at udredningsarbejdet og udredningsfasen nu er overstået, og at vi derfor nu har et grundlag at beslutte os på. Det synes jeg faktisk er utroligt. Jeg tror i hvert fald ikke, det er den overvejende opfattelse i den danske befolkning, at folketingets medlemmer nu har indsigt og viden, så de straks kan gå i gang med regelregulering og lovgivning på en lang række af disse områder.

Kombinationen af ønsket om lovgivning nu og påstanden om, at alle disse problemer hænger sammen, er ikke logisk. Disse ting hænger sammen, og derfor må vi bede denne kommission eller dette råd om at prøve at lave en prioritering af arbejdsopgaverne, sådan at vi så hurtigt som muligt kan få et rimelig velafgrænset beslutningsgrundlag for en lang række af de problemer, vi står over for.

Men offentlighed i processen er også for os en utrolig central del af dette råds- eller kommissionsarbejde. Jeg husker, at vi under børnekommissionens arbejde diskuterede, om det var muligt at bruge metoden med offentlige kommissionsmøder. Jeg synes, man skal gøre forsøget her med den medicinske teknologi, da det er så følelseladede områder, vi står over for, og da vi står over for betydelige interessekonflikter mellem medicinindustrien og befolkningen og mellem lægestanden og forskerstanden. Vi står med så betydelige interesse modsætninger på så følsomme og følelseladede områder, at det er vigtigt for os at kræve offentlig indsigt.

Det er ikke det, indenrigsministeren tilbyder. Indenrigsministeren vil gerne have nedsat et lukket råd, som skal have ansvar over for indenrigsministeren og dermed over for folketinget. Indenrigsministeren er ikke parat til at sikre den offentlighed, som vi synes er en nødvendig forudsætning for en god debat og et kvalificeret beslutningsgrundlag for folketingets medlemmer.

Jeg takker på forslagsstillernes vegne for de bemærkninger, der er faldet, og er parat til et meget åbent udvalgssamarbejde, så vi kan nå et resultat. Jeg er helt enig i de bemærkninger, som fru Alice Faber og hr. Lenger er kommet med. Det skal ikke være forsinkende, og det skal være en åben diskussion, der skal foregå i denne kommission eller dette råd.

Karen Højte Jensen (KF):

Normalt oplever vi jo her i folketinget, at forslagsstillerne forsøger at svare på nogle af de spørgsmål, ordførerne stiller. Jeg må gå ud fra, at fru Helle Degn har anset det for mest bekvemt nu ikke at svare på ét eneste af de spørgsmål, jeg rejste. Fru Helle Degn erklærer sig indforstået med at ændre navnet fra kommission til noget andet. Ja men det er jo slet ikke det, det drejer sig om. Jeg stillede en række spørgsmål, der vedrører det juridiske, bl.a. hvilke regler man tænker anvendt med hensyn til udpegning af de særligt sagkyndige, og hvem der skal sørge for, at kompetencen fastholdes, men det er altså ikke noget, man ønsker at kommentere.

Alligevel holdt fru Helle Degn jo en meget lang tale, og jeg kunne forstå, at konen i Hjørring eller Tønder er noget ganske speci-